

HELP! TANTE ANNIE KOMT LOGEREN

Komedie in drie bedrijven

door

HANS DASSELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HELP! TANTE ANNIE KOMT LOGEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS DASSELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Pa - middelbare man met als hartewens een moestuin in de tropen

Betsie - zijn vrouw met als hobby puzzelen

Truus - zijn oudste dochter

Linda - jongste dochter

Kees - hun vriendje

Buurman - buurman

Koerier - koerier van van Gend&Loos

Tante Annie - rijke tante die komt logeren. Pop

EERSTE BEDRIJF

Rommelige huiskamer; op tafel ligt een stapel puzzelboekjes en wat krulspelden; er is niemand; het onweert: weerlicht, donder; achter de coulissen zingt een schorre man "Tulpen uit Amsterdam". Pa komt op: een iele man in een met klei besmeurd regenpak. In zijn rechterhand houdt hij een mestvork, in zijn linker een akte-envelop.

Pa: *(hoestend)* 'Ga lekker tuinieren, daar word je een ander mens van', zeiden ze. Nou, dat klopt. Anders word je er zeker van. Gezond is een heel ander verhaal. *(niest; gaat aan tafel zitten en pakt een puzzelboekje)* 'Vijf horizontaal: oud-Egyptische zonnegod.' Ra-ra, wie is dat? *(zucht)* Egypte... zon... Ach jongens, als dat toch eens zou kunnen. Maar voor Jan Modaal is dat geen haalbare kaart. Dus moet ik het stellen met surrogaat. *(staat op, kijkt uit het raam, opent een deur)* VOLK! *(geen reactie)* Eindelijk het rijk alleen. *(loopt naar een kastje, trekt er een lade uit, pakt een fles rum en een opblaasbaar tropisch eilandje; hij schenkt een glas in en gaat tevreden zitten)* Zo... Het blijft natuurlijk behelpen, maar het is beter dan niks. Bovendien is het leed bijna geleden. Nog even en deze jongen zit in een jumbojet naar Torremolinos. En Tante Annie is mijn vliegticket. *(drinkt het glas in een teug leeg)* Hier heb ik een brief van het bejaardentehuis waar ze nu alweer drie jaar zit. Het moet al gek gaan als die haar niet een tijdje kwijt willen. *(haalt de brief uit de envelop en leest voor)* 'Geachte heer Schuiten, in antwoord op uw schrijven van 23 november jongstleden, delen wij u hierbij mede uw tante voor onbeperkte tijd van de door u geboden gastvrijheid te laten genieten. 12 december is voor haar, maar vooral voor ons, de grote dag waarop we haar op de trein van half acht naar uw woonplaats zetten. Uw tante stond er zelf op dat we haar oude fauteuil meezonden, ze is hier kennelijk zeer aan verknocht. Zeer dankbaar voor uw verlossende gebaar, wens ik u veel sterkte toe in de zware tijden die thans voor u liggen. De directeur van Huize 'Avondrood', O. van Dagen. Meneer Van Dagen, mijn tante mag hier blijven zolang nodig is. *(stopt de brief terug in de envelop, die hij vervolgens met de fles en het eilandje in het kastje frommelt; fluitend af. Ma links op, loopt met grote stappen naar de tafel, pakt een puzzelboekje en gaat zitten puzzelen)*

Ma: Twee verticaal... *(ze gaat zwiingend verder; Kees op; Ma ziet hem niet; Kees gaat tegenover haar zitten)*

Kees: Goeiemorgen. *(geen reactie)* Dag, mevrouw Schuiten. *(nog steeds geen reactie)* Groet, vijf letters.

Ma: (*denkt even na*) Hallo. Tevens, drie letters. Verwelkoming, acht letters.

Kees: Ook, goedendag. Waar is nakomelingschap, zes letters?

Ma: Kroost? Horizontaal... vier letters.

Kees: Horizontaal, vier letters..... En wat is de opgave? O, wacht! "Horizontaal": plat. Juist, ja. En slaappleats van vier letters met een K?

Ma: Kooi? (*Kees maakt een ontkennend gebaar*) Krib.

Kees: Juist: zeven letters.

Ma: Correct.

Kees: Laatst geborene... zeven letters. Vrouwelijke nazaat... zeven letters. Noorse schaatsenrijder.... drie letters?

Ma: (*zonder aarzelen*) Jongste dochter Moe? Ze laat een nachtelijke roofvogel ontploffen. Cryptisch.

Kees: Ze knapt een uiltje? Dit begint een vier sterren gesprek te worden. (*Truus op*)

Truus: Na 35 jaar puzzelen loopt het Ma een beetje door. Gewoon niet op letten.

Kees: Ik wist even niet hoe ik het had. Is ze altijd zo? Ze gedraagt zich als zure room in een kop koffie. (*tegen Ma*) Cryptisch.

Ma: Geschift.

Truus: Je redt je er anders aardig mee. De meeste vriendjes van mijn zus haken meteen af. De buurman noemt haar het wandelend puzzelwoordenboek. Trouwens, nu ik het erover heb, pas op dat je in dit huis nooit over de buurman begint.

Kees: Hoezo dat?

Truus: Ik zal je laten zien hoe gevoelig die snaar ligt. Ma, cryptisch: zure kauwtabak van hiernaast.

Ma: Buurpruim. (*even stil, dan*) Buur? Buur?! (*ze springt overeind, gooit de tafel omver en sprint met gebalde vuisten af*) KILL! KILL!

Kees: (*slikt luid*) Het zal je schoonmoeder maar zijn.

Truus: Ik ga even kijken of mijn zusje al wakker is.

Kees: Doe dat. Ik wacht hier wel op je. (*gaat zitten, pakt een puzzelboekje*) Ik moet er maar vast aan wennen. Vijf verticaal: oud-egyptische Zonnegod. (*Pa rechts op*)

Pa: (*staat achter Kees*) Ra-ra, wie is dat?

Kees: Linda, schatje. Wat ben je schor, ben je verkouden? (*kijkt om*) Pa!

Pa: Nee, stomkop. Ra. Ik kwam even kijken of er al thee was. Tegen beter weten in, natuurlijk. Wie ben jij eigenlijk?

Kees: Uw aanstaande schoonzoon. (*staat op, wil Pa een hand geven; deze reageert echter niet, loopt naar het kastje, en pakt er de fles*

rum uit)

Pa: Dan maar zonder thee. (*neemt een slok rum; tegen Kees*) Jongeman, ik heb al zo veel aanstaande schoonzoons versleten dat ik me er niet meer druk om maak. Ik kan het niet meer bijhouden. Er is zelfs een tijd geweest dat er twee de deur plat liepen.

Kees: Twee? Heeft Truus dan ook een vriendje gehad?

Pa: Truus? Welnee, Linda at van twee walletjes. Totdat ze op een dag allebei op de bank zaten, natuurlijk. Foutje in de planning.

Kees: Ik ben toch wel de enige, hè?

Pa: (*lief*) Voor mij wel hoor, schat. Nee, Truus zie ik nog niet aan de man. De vent die haar aan de haak slaat, al is het maar voor een week, krijgt van mij 1000 gulden.

Kees: Pas maar op dat niemand u aan uw woord houdt.

Pa: Wie dan leeft, wie dan zorgt. Maar zover zal het wel nooit komen. Ik ga weer eens naar mijn tuin. Tussen haakjes, heb jij geen bosje bloemen bij je voor die vlam van je? Of doen jullie daar tegenwoordig niet meer aan?

Kees: Eh, ik dacht... Misschien mag ik een bosje uit uw tuin?

Pa: (*ijzig kalm*) Jongeman. Als ik elke verloofde, elk vriendje, of elke toevallige passant die mijn dochter inpalmt, toestemming had gegeven om in mijn tuin een bosje bloemen voor haar te plukken.... (*woest*) dan had ik nu geen tuin meer! (*af*)

Kees: Dan pluk ik zelf wel wat. (*gaat weer puzzelen*) Nu weet ik nog niet wie die oud-egyptische Zonnegod was. (*achter de coulisse klinkt een harde bons, waarna Truus gillend en met de handen op het hoofd op komt struikelen, gevolgd door haar zusje Linda, die zonder Kees op te merken Truus in een hoek van het toneel drijft*)

Linda: Jaloers secreet! Ik kan mijn kont nog niet keren of je papt aan met mijn vriendje, en binnen een week is hij pleite.

Truus: Heus, ik kwam alleen even zeggen dat hij er is.

Linda: Ik wil er geen woord meer over horen. (*dreigend*) Maar ik zweer je dat het je dit keer niet lukt. Ik laat hem me niet meer afpakken, al moet ik je met mijn nagels villen. Is dat duidelijk?

Truus: Maar ik...

Linda: (*stampvoetend*) Stil! Ik laat mijn vriendje niet meer afpakken, al zijn we honderd keer zusjes! Deze is van mij en hij blijft van mij.

Kees: (*besluit nu in te grijpen; loopt naar Linda en slaat een arm om haar heen*) Linda, schatje, ik...

Linda: (*slaat hem in een reflex met de vlakke hand tegen de grond*) Bemoei je er niet mee! (*schrikt als ze ziet dat het Kees is*) O, sorry! Ik dacht dat het Pa was. (*Kees krabbelt overeind*) Doet het erg pijn? Het is haar schuld. Als zij niet had geprobeerd om jou in te pikken,

was dit nooit gebeurd.

Truus: Maar luister dan toch. Ik kwam alleen...

Kees: Bedaar, jullie! *(tegen Linda)* Niemand pikt mij zomaar in. Ik laat me heus niet door je eigen zuster inpalmen, daar ben ik altijd nog zelf bij.

Linda: *(omhelst Kees)* O, wat ben je toch een schat! Weet je? Na vijftien vriendjes, zes verbroken verlovingen en een bruidegom die niet kwam opdagen, voel ik me nu eindelijk...

Truus: Een sloerie?

Linda: Intens gelukkig. O, schat! Ik wil later twee kindertjes van je. Een jongen en een meisje.

Kees: *(schrikt)* Fijn, fijn. Maar om even op het onderwerp van daarnet terug te komen: je hoeft niet bang te zijn dat Truus me van jou afpakt.

Linda: Hoe heb ik ooit zo dom kunnen zijn om dat te denken?

Truus: Dat kan ik je wel vertellen.

Kees: Truus, hou je er nou eens even buiten. Nogmaals Linda, je hoeft absoluut niet bang te zijn dat ze me inpikt. *(duwt Linda ruw opzij)* Ik wil haar namelijk zelf.

Linda: Wat?

Truus: *(hoopvol)* Dump je haar?

Kees: Inderdaad. *(tegen Linda)* Het is uit tussen ons, voorbij, finito. *(tegen Truus)* En met jou is het aan, lieverd. *(zoent haar, veegt vol afgrijzen zijn mond af)*

Linda: Maar we zouden trouwen? Twee kindertjes krijgen?

Kees: Ik wil er drie. En allemaal meisjes. *(innig gearmd met Truus af; Linda stort zich huilend op de grond en blijft alleen achter)*

Linda: *(komt snikkend overeind)* Wat een nachtmerrie! Als een afgetrapte schoen zet hij me aan de kant. En waarom? Om die klap? Die was niet eens voor hem bedoeld. En als hij echt drie meisjes had gewild, dan had ik hem die geschonken. *(ze gaat op de bank zitten en haalt een enorme kies tussen de kussens uit)* Een laatste aandenken aan mijn enige, ware liefde. Maar ik zal me wreken. Veel plezier zal mijn zusje niet aan hem beleven. Een bosje bloemen uit vaders tuin zal ze alvast nooit van hem krijgen! *(ze gaat af en komt even later weer op met een literfles bleekwater)* Wacht maar, ik krijg jullie nog wel! *(af)*

Ma: *(links op met tijdschrift; gaat aan tafel zitten)* Vijf verticaal: 'oud-egyptische zonnegod'. Ra. *(ze scheurt de pagina uit, stopt hem in een envelop en plakt deze dicht)* Zo, die kan weer op de bus. *(af. Kees en Truus samen op; gaan zwijgend op de bank zitten; Kees steekt zichtbaar voldaan een sigaret op en geeft hem aan Truus)*

Truus: Lieverd...? *(geeft sigaret weer aan Kees)*

Kees: Ja? *(neemt een trekje)*

Truus: Vind je me lief?

Kees: Ja hoor.

Truus: Blijf je altijd bij me?

Kees: Tuurlijk.

Truus: Wil je echt drie kindertjes van me?

Kees: Drie meisjes.

Truus: *(aarzelt)* Vind je me mooi?

Kees: *(verslikt zich in de rook)* Nou, Miss World zal je niet worden, zolang er nog concurrentie is. Maar weet je, uiterlijk is niet alles. De echte schoonheid zit binnenin je.

Truus: O, wat mooi gezegd! *(twijfelt)* Dat zeg je vast tegen alle meisjes.

Kees: Nee hoor, jij bent de eerste. *(Truus kijkt hem vragend aan; hij beseft zijn verspreking)* Nee heus, kindje, innerlijke schoonheid verlept niet. De schoonheid van je zus bijvoorbeeld wel.

Truus: Wat een wijze woorden. Van wie heb je dat?

Kees: Dat heeft je vader me duidelijk gemaakt. Dat er naast uiterlijk nog wel duizend andere schoonheden te bedenken zijn.

Truus: Je bent een schat. Mag ik hem verder oproken? *(ze krijgt de sigaret terug; tevreden kijken de twee voor zich uit; Pa op)*

Pa: *(slaat het tafereel gade)* Iets zegt mij dat dat sigaretje me geld gaat kosten.

Kees: Voor ons een sigaretje, voor u een zware pijp.

Truus: Ik heb het grote geluk gevonden, pa.

Pa: Ik ben bang dat dat geluk van jou geen lang leven is beschoren.

Truus: Jawel, hoor. We blijven elkaar eeuwig trouw en krijgen drie kindertjes.

Kees: Meisjes.

Pa: Eeuwig? Lieve deugd, dat gaat me een vermogen kosten. Ik moet wat doen.

Kees: Ik ben de ideale schoonzoon, papa.

Pa: *(tegen Truus)* De kamer uit, jij. *(Truus af; Pa roept haar na)* En ben jij niet veel te jong om al te roken? *(tegen Kees)* En nu jij, minkukel. Hoe haal jij het in je hoofd om met mijn oudste dochter aan te pappen? Mankeert er soms wat aan je ogen?

Kees: Ik houd u alleen aan uw woord. Het is nu woensdagmiddag, half vier. Volgende week woensdag krijg ik van u duizend gulden. Zo niet, dan trouw ik met Truus en gaat het u echt geld kosten.

Pa: Trouwen met Truus... Nou ja, lang zal dat huwelijk niet stand houden. Na een maand ben jij je belofte van eeuwige trouw vergeten en neem je de benen met een ander.

Kees: U heeft twee dochters. Nee, heus, ik vermaak me wel de komende jaren.

Pa: Zeg, jij bent toch niet van plan... Wat ben jij een gewetenloos mannetje, zeg.

Kees: Ik vaar er wel bij. Op uw zak.

Pa: Dit is echt te gek voor woorden. Wacht maar, ik zal ze eens even de waarheid over jou vertellen.

Kees: Dat doet u niet, want dan vertel ik Truus waarom ik met haar wil trouwen en Linda waarom ik haar opzij heb gezet. En geloof me, die weet van wanten. *(wijst naar zijn ontbrekende kies)*

Pa: Tja, het karakter heeft ze van haar moeder. Zeg, kan ik het niet afkopen? 2000 ineens als je niet met Truus trouwt en je hier nooit meer laat zien.

Kees: Tweeduizend gulden? Weet u wat? Ik denk er een weekje over na. *(af)*

Pa: Hij denkt er een weekje over na, zegt hij. Ik ook altijd met mijn grote mond. Maar een kat in het nauw is niet zonder handschoenen voor een gat te vangen. Laat hij maar oppassen; dat miezertje. Niemand ontnemt mij mijn subtropische moestuin! *(er wordt zachtjes geklopt)* Kom maar binnen, buurman. Mijn vrouw is er niet. *(Buurman voorzichtig op)*

Buurman: Mooi, mooi. Dat zeg ik niet om jou te kwetsen, hoor Buurman.

Pa: *(geërgerd)* Nee...

Buurman: Met sommige mensen zit je gewoon niet op dezelfde golflengte, zeg ik wel eens. Je kan niet iedereen te vriend hebben. Of wel soms? *(lacht nerveus)* En Betsie en ik... Tja, vrienden zullen we wel nooit worden.

Pa: Niet echt, nee.

Buurman: Maar leven en laten leven, zullen we maar zeggen. Wat jij?

Pa: Zo is het, Buurman.

Buurman: Mijn moeder zegt wel eens tegen me: Huub...

Pa: Huub? Noemt ze je Huub? Zijn jullie zo intiem?

Buurman: Huub, zei ze: 'Waarom neem jij het initiatief nou niet? Zet die eerste stap.' Wie weet heeft het oude mens wel gelijk en moet ik het gewoon proberen.

Pa: Lijkt je dat nou wel verstandig?

Buurman: *(nerveus lachend)* Die gedachte drong zich dus bij mij ook op.

Pa: Dus denken doe je nog wel eens?

Buurman: 'Is het wel verstandig?' Kunnen we niet beter door het leven als twee verschillende radiozenders, met dezelfde luisteraars? Zou

dat niet mooi zijn?

Pa: Je kan de radio ook helemaal uitzetten. Dat lijkt mij het mooiste.

Buurman: Dat kan ook. Maar houd nou even de beeldspraak vast. Stel je ons voor als twee zenders met hetzelfde publiek. Nu kun je die zenders wel laten samensmelten tot een zender, maar dat heeft toch iets geforceerds.

Pa: *(peutert in zijn neus)* Ja...

Buurman: Daarom denk ik ook dat we beter op dezelfde voet verder kunnen. Naast elkaar op de afstemband, op veilige afstand van elkaar. *(rumoer achter de coulissen)*

Pa: Ach, daar zal je Betsie net hebben.

Buurman: Nee, hè? Weg, weg! *(verstopt zich achter de bank)*

Pa: *(kijkt uit het raam)* Ja hoor, daar is ze. *(er valt iets met een harde klap om)* Oei, oei. Als ze haar fiets zo wegzet, is er storm op komst.

Buurman: *(met bevende stem vanachter de bank)* Doe iets! Als ze me ziet... Laat haar niet binnen, ik smeeek je: houd haar tegen!

Pa: Tja, daar is het te laat voor, ben ik bang. Ze komt er al aan. Bekijk het maar, Buurman. Ik zoek zelf een veilig heenkomen.

Buurman: Nee, laat me niet achter! *(Ma op, net voordat Pa de benen kan nemen; Buurman duikt weer weg)*

Ma: *(laat zich zo hard op de bank vallen dat deze verschuift; Buurman kan een angstkreet niet onderdrukken; Ma kijkt om zich heen, maar ziet alleen Pa)* Angstkreet? Drie letters?

Buurman: Aah!

Pa: Nee, nee, lieve schat. Ik zei niet 'aah', maar 'Ma'. En het was geen angstkreet, maar een groet.

Ma: Ma. Juist. *(snuift)* Ik ruik Buurman.

Pa: Buurman? Maar lieve schat, dat bestaat niet. Je weet dat ik die nooit zou binnenlaten.

Ma: Ik ruik Buurman.

Pa: *(loopt naar raam)* Verrek, je neus wordt met de dag scherper, schat. Daar loopt hij, achter in de moestuin.

Ma: *(vliegt overeind, af)* Buurman! Kill! Kill!

Buurman: *(komt overeind, klopt kleren af)* Zoals ik zei, enige afstand moet er tussen Betsie en mij wel zijn. En al zocht ze toenadering, het leek me beter dat ik even uit zicht bleef.

Pa: Man, hou toch op. Je hebt je broek vol. En smeer hem nou maar, want ze kan elk moment terugkomen en ze is nu zo wild als een piranha die bloed ruikt.

Buurman: Mag ik je uitnodigen voor een borreltje? Op de goede afloop?

Pa: Ben je helemaal? Dat ruikt ze.

Buurman: Eén borreltje is toch niet zo erg?

Pa: Ik heb het niet over dat borreltje, maar over jou. Ze ruikt je, dat heb je net toch zelf gezien?

Buurman: Eh, ja. Dan ga ik maar weer eens. *(druipt af)*

Pa: *(loopt naar het raam)* Ze doet er wel lang over om erachter te komen dat Buurman niet in de moestuin is. Het is me ook een licht, hoor. *(af. Pa en Linda samen op. Pa woest gebarend)* Hoe haal je het in je bolle hoofd om mijn hele bloementuin en mijn moestuin te spuiten met bleekwater?!

Linda: Er zat luis op de rozen. En uw bloemkolen zijn nog nooit zo stralend wit geweest.

Pa: Zeg, belazer je moeder. Je weet wel beter. Bleekwater... Mijn tuin! Jaren werk naar de knoppen. Zeg op, waarom heb je het gedaan?

Linda: Uit wraak. Die stomme Kees heeft zich laten inpakken door Truus en ik heb gezorgd dat ze nooit een bloemetje van hem krijgt. Zelfs geen bloemkool.

Pa: Truus? *(in zichzelf)* Die Kees is gevaarlijker dan ik dacht. Die kost me mijn tuin. Ik slik veel, maar dit wordt me toch te gortig. Hij kan fluiten naar zijn geld.

Linda: Welk geld, Pa?

Pa: Eh, voor het cafetaria. Dek jij de tafel, dan ga ik patat en kroketten halen. Je moeder zit nog steeds achter de buurman aan, dus van koken zal wel weer niks terecht komen. En die ex van je schop ik er vandaag nog uit. *(af)*

Linda: Je bent een schat, Pa. Kom, ik zal de tafel vast dekken. *(Linda dekt de tafel; Buurman rent op, klemt zich wanhopig vast aan Linda)*

Buurman: Help me, alsjeblieft. Ze is bezeten!

Linda: Over wie heeft u het, Buurman?

Buurman: Die moeder van je! Wild is ze, krankzinnig! Ik raak haar niet kwijt en ik kan niet meer. Ik smeed je, verzin iets om een eind aan deze waanzin te maken. Ze vermoordt me. Help!

Linda: Maar u kan toch gewoon naar huis?

Buurman: Ik kon de sleutel zo vlug niet vinden en... En toen zag ze me. Ze is gek, hondsdol. Die blik, dat schuim op haar lippen. Help me!

Linda: Tja, maar hoe? *(Ma op; kleren aan flarden, gezicht besmeurd met modder, zachtjes grommend; Buurman duikt weg achter Linda)* Och, heden.

Ma: Zie Buurman. KILL! KILL! *(wilde achtervolging; ten slotte springt Linda tussen Buurman en Ma)*

Linda: *(kijkt ma recht in de ogen)* Ma... Zit!

Ma: *(kijkt Linda even verbaasd aan, duwt haar opzij en zet opnieuw*

de achtervolging in) BUURMAN! Raah! (*Truus en Kees op*)
Kees: Ra. Natuurlijk, dat was die oud-Egyptische zonnegod. Nu weet ik het weer.
Linda: Zeik niet over zonnegoden, help liever. Zie je dan niet dat Buurman in levensgevaar is?
Truus: Wat eten we?
Linda: Patat en kroketten. Wat een vraag!
Truus: Dat is je redding, buurmannetje. (*ze springt voor Ma*)
Ma: Buurman... Kill...
Truus: Straks, Ma. Eerst gaan we eten.
Ma: Ja, ja. Buurman.
Truus: Nee, niet Buurman. Gefrituurd aardappelgerecht, vijf letters.
Ma: Patat? (*blij*) Met kroketten?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto